

NEDEL'NÁ ZVEŠŤ A VÝKLAD SLOVA BOŽIEHO (18.10. 2020)

Lekcia (Ž 18, 31 – 36 v.)

Modlitba pred kázňou

Trojediný Bože, najsvätejší Pane, ďakujeme Ti za to, že sa o nás aj naďalej dobrotivo staráš. Vľúдне nás opatruješ. Dobrotivo na nás dohliadaš. Chrániš nás pred nebezpečenstvom. Aj o naše duše sa dobre staráš. Sýtiš nás dobrou zvesťou, ktorá je vyňatá zo slov Písma svätého. Prosíme Ťa, ó Pane, aj dnes nám pomôž správne porozumieť dobrej zvesti. Povzbud' najmä našu vieru v evanjelium. Potešuj nás svojimi požehnaniami. Nedopušť, aby sme sa vzdávali nádeje. Nedovoľ, aby sme pochybovali o Tvojej milosti. Podľa rozhodnutia svojej vôle nás aj naďalej usmerňuj, aby sme Ti boli zakaždým verní. AMEN!

Biblický text (1M 15, 1 – 6 v.)

Milé sestry a bratia, vypočujte si slová Písma svätého tak, ako ich nachádzame zapísané v Prvej knihe Mojžišovej v 15. kapitole od 1. po 6. verš.

1 Po týchto udalostiach zaznelo Abrámovi vo videní slovo Hospodinovo: Neboj sa, Abrám, ja som ti štítom, čaká ťa veľmi veľká odmena. 2 Abrám však povedal: Hospodine, Pane, čo mi chceš dať, veď som bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Elíezer. 3 Ďalej povedal Abrám: Hľa, nedal si mi potomstvo a sluha narodený v mojom dome, bude mojím dedičom. 4 Tu zaznelo mu slovo Hospodinovo: Tento nebude tvojím dedičom; tvojím dedičom bude ten, ktorý vyjde z tvojho tela. 5 Potom ho vyviedol von a riekol: Pohliadni na nebesá a spočítaj hviezdy, ak ich môžeš spočítať. Nato mu riekol: Toľko bude tvojho potomstva. 6 I uveril Hospodinovi a On mu to počítal za spravodlivosť.

Toľko je slov Písma svätého!

Kázeň

Milé sestry a bratia,

v úryvku Písma svätého, nad slovami ktorého sa práve teraz zamýšľame, je spomenutý istý Abrám. Keď mal 75 rokov, prihovoril sa mu Hospodin mocnosťou. A onen muž uveril prísľubom Pána večnosti. Abrám očakával, že sa napokon naplnia všetky zaslúbenia Božie, ktoré mu boli oznámené. Kvôli svojej viere podstúpil aj

veľké riziko. Opustil Mezopotámiu, krajinu svojich predkov a odhodlane sa vydal na dlhu cestu do neznáma. Zo svojej pôvodnej domoviny došiel až do krajiny Kanaán. Tam ho Hospodin mocností v mnohých ohľadoch požehnával. Ale v Abrámovej duši sa po čase hromadila nespokojnosť. Navzdory svojej starobe totižto ešte stále nemal svojho vlastného syna. Ľudia v jeho veku sa už obvykle radovali z vnúchat a z pravnúchat. Ale Abrám stále nemal ani jedného potomka. Práve kvôli tomu sa veľmi trápil. S úzkosťou v srdci premýšľal, či všetky tie útrapy, ktoré dovtedy podstúpil, mali vôbec nejaký zmysel. Možno uvažoval aj nad tým, či bolo správne horlivo uveriť zaslúbeniam Božím. A ako tak Abrám uvažoval, opäť ho oslovil Hospodin mocností, aby mu pripomenul svoje zaslúbenia. Pán Boh totiž chcel svojho milého služobníka povzbudiť. Všemohúci Pán si totiž už odjakživa všímal trápenie svojich verných nasledovateľov. Pán Boh pozná zármutok jeho milovaných. Aj o našich ťažkostiach isto vie. Očakávame preto, že nám včas pomôže a vhodne zmení náš údel. Hospodin mocností v správnej chvíli povedal Abrámovi takéto povzbudzujúce slová: „Neboj sa, Abrám, ja som ti štítom, čaká ťa veľmi veľká odmena.“ Toto povzbudenie by potešilo takmer každého človeka. Pán Boh pripomenul Abrámovi, že sa nemá obávať neistej budúcnosti. Mal byť pokojný aj keď žil ďaleko od svojej pôvodnej domoviny. Veď samotný Hospodin mocností mu verne pomáhal. Pán Boh nikdy neopustil Abráma. Neponechal ho osamoteného uprostred neznámej krajiny. Hospodin mocností tiež prostredníctvom svojich slov nepriamo upozornil Abráma na to, že ak si zachová svoju vieru, stane sa praotcom budúcich pokolení. To mala byť jeho najvzácnejšia odmena. A aj na Abrámovych potomkoch malo spočínúť veľké požehnanie. Pán Boh predsa ochotne udeľuje svoje dobrodenia, pretože je nesmierne láskavý. Abrám mal za úlohu statočne vzdorovať svojim pochybnostiam. Hospodin mocností ho totiž prostredníctvom svojich slov uistoval o tom, že ho ochráni pred akýmkoľvek nebezpečenstvom. A Abrám si od Pána Boha vypočul ešte ďalšie krásne prísluby. Hospodin mocností mu predsa pripravil radostnú budúcnosť. Tým ho Pán večnosti odmenil za jeho vieru. Podobne aj my skrze úprimnú dôveru v milosť Pána Ježiša Krista získavame dar milosti. Smieme dúfať v spásu a v život večný. Aj nás Pán Boh všemožne požehnáva. Prostredníctvom Písma svätého i nám dáva príslub

radostnej budúcnosti. Úprimná viera v Božie zaslúbenia je aj pre nás kresťanov mimoriadne zásadná.

Avšak Abrám rázne prejavil svoju nespokojnosť. Už mal toho dost. Abrám chcel mať konečne svojho vlastného syna. O to mu predovšetkým šlo. Túžil mať potomka, ktorý by sa po ňom stal nositeľom zaslúbení Božích. Ale on bol stále bezdetný. Preto Abrám odpovedal na vyššie spomenuté Božie zaslúbenie takouto výčitkou: „Hospodine, Pane, čo mi chceš dať, veď som bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Elíezer.“ Potom ešte sklamane dodal: „Hľa, nedal si mi potomstvo a sluha narodený v mojom dome, bude mojím dedičom.“ Abrám otvorene vyčítal Pánu Bohu, že mu nedoprial jeho vlastné deti. Podľa zaslúbení Hospodina mocností však mal mať početné potomstvo. Ale Abrám bol už veľmi starý. Jeho roky plynuli. Avšak stále nemal ani jediného syna, ktorý by bol jeho dedičom. Keď vtedy ľudia nemali deti, tak to pre nich znamenalo omnoho viac, než len osobné nešťastie. Bezdetnosť vtedy bola považovaná za znamenie Božieho odsúdenia a zavrhnutia. Abrám bol z toho všetkého zmätený. Na jednej strane ho Pán Boh veľmi požehnal a dával mu rozličné zaslúbenia. Na strane druhej ho však nechal podstupovať trápenie, kvôli jeho bezdetnosti. Abrám vtedy pravdepodobne spochybňoval samotnú dobrotivosť Božiu. Možno si nebol istý ani zmyslupnosťou svojej viery. Podľa všetkého pochyboval aj o tom, či vôbec malo zmysel opustiť jeho pôvodnú domovinu. Všetko jeho dovtedajšie úsilie sa mu totiž zdalo byť zbytočné. Abrám bol s najväčšou pravdepodobnosťou na Pána Boha nahnevaný. Hospodinove zaslúbenia mu totiž prestávali dávať zmysel a to ho zarmucovalo. Ale my nesmieme za toto Abráma odsudzovať. Aj my predsa z času na čas pocitujeme veľký zármutok. Pán Boh nám totiž chvíľami dáva to, čo sme nechceli. Zakaždým nám hneď neudeluje dary, po ktorých sme túžili. A preto aj my občas Hospodinovi mocností adresujeme horkú výčitku: „Prečo sa mi toto deje?“ Aj my môžeme chvíľami pochybovať o Pánu Bohu a o jeho milosti, podobne ako Abrám. Ba čo viac, my sme mnohokrát ešte horší než onen muž. My totiž občas prejavujeme našu nespokojnosť vo svojich modlitbách. Prostredníctvom našich prosieb drzo tlačíme na Pána Boha, aby nám urýchlene dal

to, po čom túžime. Ľudia totiž môžu byť nespokojní aj vtedy, keď ich Pán Boh požehnáva a dáva im dary, ktoré naozaj potrebujú.

Hospodin mocností však na Abrámove výčitky plné sklúčenosti neodpovedal tým, že by ho zavrhol za jeho nevďačnosť. Práve naopak! Prejavil mu svoju zhovievavosť a milosrdenstvo. Zľutoval sa nad staručkým mužom. Pán Boh svojho verného nasledovateľa Abráma ešte väčšmi uistoval o svojej milosti týmito slovami: „Tento (rozumej damašský Elíezer) nebude tvojím dedičom; tvojím dedičom bude ten, ktorý vyjde z tvojho tela.“ Zarmútenému Abrámovi opäť zaznelo vzácne zaslúbenie. Hospodin mocností prejavil starnúcemu mužovi svoju nesmiernu láskyplnosť. Všemohúci chápal Abrámovu sklamanie. A preto Pán Boh neprestával uistovať svojho nasledovateľa o tom, že ho v hojnej miere požehná. Abrám mal mať toľko potomstva, koľko je hviezd na nebi. A to aj napriek tomu, že vtedy ešte namal syna a ani dcéru. Z milosti Božej sa však mal stať praotcom národov. Na jeho potomstve sa malo prejavovať vzácne milosrdenstvo Hospodina mocností. Abrám však mohol usúdiť, že sa opäť jedná len o prázdne slová. Mohol sa domnievať, že z toho aj tak nič nebude, pretože už bol veľmi starý. Ale navzdory predchádzajúcim obavám a neistote Abrám opäť naplno uveril Hospodinovi. Pán večnosti svojou milosťou zmenil jeho názor. Pánove prísľuby sú predsa nesmierne presvedčivé. Onen starnúci muž si uvedomil, že Pán Boh svoje zaslúbenia raz isto splní. Avšak musel byť veľmi trpezlivý. A tak Abráмова viera zvíťazila nad jeho obavami z nejstej budúcnosti. Opätovne sa spoľahol na to, že Božie zaslúbenia sú pravdivé. Abrám znova naplno uveril v to, že slová Hospodinove neboli vypovedané nadarmo. Onen starý muž teda opäť bezvýhradne uveril Pánu Bohu aj napriek tomu, že predtým mal pochybnosti a bol veľmi neistý. Z celého srdca dôveroval Hospodinovi mocností. A jedine takáto viera ho urobila skutočne spravodlivým. Avšak túto spravodlivosť nesmieme chápať ako nejakú osobnú vlastnosť človeka. Skutočná spravodlivosť je nám daná len skrze úprimnú vieru v Pána Boha a v jeho zaslúbenia. Abrám sa teda skrze vieru stal vskutku spravodlivým. Nie z vlastnej vôle sme spravodliví pred Pánom Bohom, ale jedine z milosti skrze vieru. A Hospodin mocností napokon požehnal Abráma aj jeho vlastným potomkom, ako mu predtým zaslúbil. Keď mal

100 rokov, narodil sa mu jeho syn Izák. Božie zaslúbenie sa teda vyplnilo. Abrámovi sa jeho zbožná dôvera napokon vyplatila. Jeho vytrvalá zbožnosť priniesla výsledky. Z Abráma sa stal Abrahám, praotec izraelského národa. Bol to prvý patriarcha vyvoleného ľudu. A tak ani my nestrácajme vieru. Aj keby sa nám nepáčilo to, čo by sa nám dialo, dôverujme Pánu Bohu. Milosrdenstvo Hospodina mocností sa totiž u nás nemusí prejavíť hneď tak, ako by sme my chceli. Najmä v tomto krízovom období môžu nastať aj veľmi ťažké chvíle. Ale aj napriek tomu si máme zachovať v našich dušiach úprimnú dôveru v trojjediného Boha. Budme trpezliví. Zaslúbenia Hospodina mocností sa napokon isto raz vyplnia. AMEN!

Modlitba po kázni – pomodliť sa za:

Trojediný Bože, najsvätejší Pane, aj dnes sme sa vďaka Tvojej milosti zamýšľali nad slovami Písma svätého. Z dnešného kázania je zrejmé, že Tvoje požehnania sa nemusia prejavíť ihneď tak, ako by sme my chceli. Aj Abrám musel dlho čakať, kým sa dočkal prislúbeného potomstva. A i keď onen muž časom strácal trpezlivosť, Ty si sa mu prihovril. Upokojil si jeho dušu. Tvoje milosrdenstvo sa napokon prejavilo tak, že aj Abrám žasol. Jeho viera bola odmenená. Ale aj my sme občas neistí. Znepokojujú nás udalosti, ktoré sa vôkol nás dejú. Navzdory tomu Ti však chceme aj naďalej odhodlane dôverovať. Vieme predsa, že Tvoje milosrdenstvo sa skôr či neskôr opäť naplno prejaví. A preto Ťa prosíme, ó Pane, daj, aby sme si zachovali svoju úprimnú vieru aj navzdory prípadným pochybám a trápeniu. Povzbud' našu kresťanskú zbožnosť. Nedopušť, aby sme si nadmieru zúfali tak, ako tí, ktorí nemajú nádej. Daj, aby sa toto krízové obdobie, čím skôr skončilo. Aj naďalej buď s nami. Ochraňuj nás pred zlým. Priznávaj sa k nám ako k svojim milovaným deťom a v hojnej miere nám udeľ dary milosti, ktoré naozaj potrebujeme. AMEN!

Modlitba Pánova

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpušť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. AMEN!

Požehnanie

Milé sestry a bratia, vyprosme si požehnanie: „Milosť Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými nami! AMEN!“

Oznamy

- najbližší roznos kázni bude o týždeň v nedeľu,
- prepisy bohoslužieb a nahrávky kázaní nájdete aj na Facebook-ovej stránke s názvom „Zvest' a výklad slova Božieho“.

Ak môžete, zostaňte prosím doma a dodržujte aktuálne nariadenia svetských správcov ľudu. Zotrvávajte na modlitbách a nezufajte si. Dôverujte Pánu Bohu. Statočne podporujte svojich blízkych. Vzájomne si pomáhajte prekonať náročné obdobie, ktoré je poznačené hrozbou nákazy.

Piesne – 213; 152; 503; 236; 457, 1 – 4; 245

reformovaný duchovný	Pavol Jašo
tel.: 0904 688 215	